

УХВАЛА

14 березня 2024 р.

Справа № 524/6998/23

Другий апеляційний адміністративний суд у складі колегії:

Головуючого судді Подобайло З.Г.,
Суддів: Присяжнюк О.В., Чалого І.С.,

розглянувши можливість відкриття апеляційного провадження за апеляційною скаргою Заскалька Сергія Сергійовича на рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 року по справі № 524/6998/23

за позовом Заскалька Сергія Сергійовича

до Департаменту патрульної поліції, Батальйону патрульної поліції у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції, Інспектора роти № 1 БПП у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції Чолої Тетяни Сергіївни
про скасування постанови по справі про адміністративне правопорушення

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 залишено без задоволення позов Заскалька Сергія Сергійовича до Департаменту патрульної поліції, Батальйону патрульної поліції у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції, Інспектора роти № 1 БПП у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції Чолої Тетяни Сергіївни, про скасування постанови по справі про адміністративне правопорушення.

На зазначене рішення суду Заскальком Сергієм Сергійовичем подано апеляційну скаргу, до якої додано заяву про поновлення строку на апеляційне оскарження.

Ухвалою Другого апеляційного адміністративного суду від 18.01.2024 року витребувано з Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області справу № 524/6998/23.

Справа № 524/6998/23 надійшла до Другого апеляційного адміністративного суду.

З матеріалів справи встановлено, що 15.11.2023 року було винесено оскаржуване рішення.

На зазначене рішення Заскальком Сергієм Сергійовичем вперше подано апеляційну скаргу 23.11.2023 року.

Ухвалою Другого апеляційного адміністративного суду від 18.12.2023 року апеляційну скаргу повернуто скаргнику.

В матеріалах справи відсутні докази отримання апелянтом ухвали про повернення апеляційної скарги.

Апеляційна скарга подана до суду вдруге 12.01.2024 року, тобто після закінчення процесуального строку на апеляційне оскарження.

В обґрунтування заяви про поновлення строку та поважності причин пропуску строку на апеляційне оскарження рішення суду першої інстанції заявник апеляційної скарги посилається на те, що первинна апеляційна скарга була подана в рамках процесуального строку на апеляційне оскарження, однак, скарга була подана безпосередньо до Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області, у зв'язку з чим була повернута скаргнику ухвалою Другого апеляційного адміністративного суду від 18.12.2023 року. Також скаргник вказує, що ухвалу Другого апеляційного адміністративного суду від 18.12.2023 року про повернення апеляційної скарги ним було отримано 12.01.2024 року.

Перевіривши доводи заяви та матеріали справи, колегія суддів вважає, що заява про поновлення строку підлягає задоволенню з таких підстав.

Відповідно до ч. 4 ст. 286 Кодексу адміністративного судочинства України скарга апеляційної скарги на рішення суду у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності подаються протягом десяти днів з дня його проголошення.

Відповідно до ч.2 ст. 295 Кодексу адміністративного судочинства України учасник справи, якому повне рішення або ухвала суду не були вручені у день його (її) проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження: 1) на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду; 2) на ухвалу суду - якщо апеляційна скарга подана протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду.

Згідно ч. 1 ст. 121 КАС України суд за заявою учасника справи поновлює пропущений процесуальний строк, встановлений законом, якщо визнає причини його пропуску поважними, крім випадків, коли цим Кодексом встановлено неможливість такого поновлення.

Відповідно до ст. 129 Конституції України та пункту 7 частини третьої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України однією з засад судочинства є забезпечення апеляційного оскарження рішення суду, згідно ст. 6 КАС України звернення до адміністративного суду для захисту прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Верховний Суд у постанові від 24.07.2023 у справі № 200/3692/21, беручи до уваги продемонстровані

*4851*2178150*1*2*

національними судами та ЄСПЛ підходи до поновлення процесуальних строків, правових позицій Верховного Суду з цього приводу, сформулював правові випадки коли процесуальний строк, зокрема строк на апеляційне оскарження у разі повторного подання апеляційної скарги може бути поновлено. Зокрема, це можливо у випадку дотримання одночасно таких умов:

- первісне звернення до суду апеляційної інстанції з апеляційною скаргою відбулось у межах передбаченого процесуальним законом строку на апеляційне оскарження;
- повторне подання апеляційної скарги відбулось в межах строку апеляційного оскарження, встановленого процесуальним законом, або упродовж розумного строку після отримання копії відповідної ухвали суду про повернення первісної скарги, без невиправданих затримок і зайвих зволікань;
- скажником продемонстровано добросовісне ставлення до реалізації ним права на апеляційне оскарження й вжито усіх можливих та залежних від нього заходів з метою усунення недоліків апеляційної скарги, які стали підставою для повернення вперше поданої апеляційної скарги, і такі недоліки фактично усунуті станом на момент повторного звернення з апеляційною скаргою;
- доведено, що повернення попередньо поданих апеляційних скарг відбулося з причин, які не залежали від особи, яка оскаржує судові рішення, і які обумовлені наявністю об'єктивних і непереборних обставин, що унеможливили або значно утруднили можливість своєчасного звернення до суду апеляційної інстанції, й не могли бути усунуті скажником;
- наявність таких обставин підтверджено належними і допустимими доказами.

Статтю 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» встановлено, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію та практику Суду як джерело права.

Європейський суд з прав людини в Рішенні від 19 червня 2001 року у справі «Креуз проти Польщі» констатував, що право на суд не є абсолютним і воно може бути піддане обмеженням, дозволеним за змістом, тому що право на доступ до суду за своєю природою потребує регулювання з боку держави. Разом з тим, такі обмеження не повинні впливати на доступ до суду чи ускладнювати цей доступ таким чином і такою мірою, щоб завдати шкоди суті цього права, та мають переслідувати законну мету. Проявом цього права є забезпечення для кожної особи можливості звернутися до суду.

У рішеннях від 13 січня 2000 року у справі «Мірагалъ Есколано та інші проти Іспанії» та від 28 жовтня 1998 року у справі «Перес де Рада Каваніллес проти Іспанії» Європейський суд з прав людини зазначив, що надто суворе тлумачення внутрішніми судами процесуальної норми позбавило заявників права доступу до суду і завадило розгляду їхніх позовних вимог. Це визнано порушенням пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

У справі «Іліан проти Туреччини» Європейський суд з прав людини зазначив, що правило встановлення обмежень доступу до суду у зв'язку з пропуском строку звернення повинно застосовуватися з певною гнучкістю і без надзвичайного формалізму, воно не застосовується автоматично і не має абсолютного характеру; перевіряючи його виконання слід звертати увагу на обставини справи.

Відповідно до правових висновків Європейського Суду з прав людини, право на суд, одним з аспектів якого є право доступу до суду, не є абсолютним і може підлягати дозволеним за змістом обмеженням, зокрема, щодо умов прийнятності скарг. Такі обмеження не можуть зашкоджувати самій суті права доступу до суду, мають переслідувати легітимну мету, а також має бути обґрунтована пропорційність між застосованими засобами та поставленою метою (пункт 33 рішення у справі «Перетяка та Шереметьєв проти України» від 21.12.2010, заява №45783/05). Норми, що регулюють строки подачі скарг, безсумнівно, спрямовані на забезпечення належного здійснення правосуддя і юридичної визначеності. Зацікавлені особи мають розраховувати на те, що ці норми будуть застосовані (пункти 22-23 рішення у справі «Мельник проти України» від 28.03.2006, заява № 23436/03).

Розуміючи важливість дотримання оптимального балансу між забезпеченням реалізації права особи на доступ до правосуддя та принципом правової визначеності, Європейський Суд з прав людини сформував правову позицію, відповідно до якої встановлення обмежень доступу до суду у зв'язку з пропуском строку звернення повинно застосовуватися з певною гнучкістю і без надзвичайного формалізму, воно не застосовується автоматично і не має абсолютного характеру; перевіряючи його виконання, слід звертати увагу на обставини справи (справи Белле проти Франції, Ільхан проти Туреччини, Пономарьов проти України, Щокін проти України тощо).

При вирішенні питання про поновлення строку суд надає оцінку обставинам, які слугували перешкодою для своєчасного звернення до суду, у взаємозв'язку інтервалів часу: з моменту закінчення встановленого Кодексом адміністративного судочинства України строку апеляційного оскарження до дати звернення з апеляційною скаргою вперше; з моменту повернення вперше поданої апеляційної скарги/відмови у відкритті апеляційного провадження за вперше поданою апеляційною скаргою до дати повторного звернення з апеляційною скаргою і так далі.

Інститут строків в адміністративному процесі сприяє досягненню юридичної визначеності у публічно-правових відносинах, а також стимулює учасників адміністративного процесу добросовісно ставитися до виконання своїх обов'язків. Ці строки обмежують час, протягом якого такі правовідносини можуть вважатися спірними; після їх завершення, якщо ніхто не звернувся до суду за вирішенням спору, відносини стають стабільними.

Підстави пропуску строку апеляційного оскарження можуть бути визнані поважними, строк поновлено лише у разі, якщо вони пов'язані з непереборними та об'єктивними перешкодами, труднощами, які не залежать від волі особи та унеможливили своєчасне, тобто у встановлений законом процесуальний строк подання апеляційної скарги.

Отже, тільки наявність об'єктивних перешкод для своєчасної реалізації прав щодо оскарження судового рішення у апеляційному порядку у строк, встановлений процесуальним законом, може бути підставою для висновку про пропуск строку апеляційного оскарження з поважних причин.

Відповідно до ст. 129 Конституції України однією з засад судочинства є забезпечення апеляційного оскарження рішення суду, згідно ч. ст. 6 КАС України звернення до адміністративного суду для захисту прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Враховуючи вищенаведені обставини у їх сукупності, направленість дій апелянта на оскарження судового рішення та сплату ним судового збору за подання апеляційної скарги, а також те, що строк між датою повернення апеляційної скарги, поданої вперше, датою сплати судового збору та датою повторного подання апеляційної скарги є незначним, колегія суддів вважає причини пропуску строку на апеляційне оскарження поважними, тому, клопотання підлягає задоволенню, а строк на апеляційне оскарження - поновленню.

Проаналізувавши доводи, зазначені в заяві про поновлення строку на апеляційне оскарження судового рішення, продемонстрованість добросовісного ставлення до реалізації права на апеляційне оскарження, враховуючи те, що первинна апеляційна скарга була подана у рамках процесуального строку на апеляційне оскарження, дату подання апеляційної скарги вдруге в найкоротший термін після повернення апеляційної скарги (=на 2-й день після отримання ухвали про повернення), направленість дій апелянта на оскарження рішення , колегія суддів вважає причини пропуску строку на апеляційне оскарження поважними, тому, заява підлягає задоволенню, а строк на апеляційне оскарження - поновленню.

Апеляційна скарга за формою та змістом відповідає вимогам ст. 296 Кодексу адміністративного судочинства України, подана з дотриманням порядку, визначеного ст. 297 КАС України, і строків апеляційного оскарження, передбачених ст. 295 КАС України, відсутні підстави для відмови у відкритті апеляційного провадження (ст. 299 КАС України).

З огляду на зазначене, перешкоди для відкриття провадження у справі відсутні.

Відповідно до ч. 4 ст. 300 КАС України, якщо апеляційна скарга подана з пропуском визначеного цим Кодексом строку, суд у випадку поновлення строку на апеляційне оскарження зупиняє дію оскаржуваного рішення в ухвалі про відкриття апеляційного провадження.

Керуючись ст. ст. 121, 293, 295-297, 300, 321, 325, 328 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

У Х В А Л И В:

Заяву про поновлення строку на апеляційне оскарження рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 року задовольнити.

Процесуальний строк на апеляційне оскарження рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 року по справі № 524/6998/23 поновити.

Відкрити апеляційне провадження за апеляційною скаргою Заскалька Сергія Сергійовича на рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 року по справі № 524/6998/23 за позовом Заскалька Сергія Сергійовича до Департаменту патрульної поліції , Батальйону патрульної поліції у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції , Інспектора роти № 1 БПП у м. Кременчук Управління патрульної поліції в Полтавській області Департаменту патрульної поліції Чалої Тетяни Сергіївни про скасування постанови по справі про адміністративне правопорушення.

Зупинити дію рішення Автозаводського районного суду м. Кременчука Полтавської області від 15.11.2023 року по справі № 524/6998/23.

Встановити учасникам справи строк для подання відзиву на апеляційну скаргу разом з доказами надсилання (надання) копій відзиву та доданих до нього документів іншим учасникам справи протягом 5 днів від дати отримання копії ухвали.

Надіслати учасникам справи копії апеляційних скарг та доданих до них матеріалів разом з ухвалою про відкриття апеляційного провадження у справі.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Головуючий суддя	(підпис)	З.Г. Подобайло
Судді	(підпис)	О.В. Присяжнюк
	(підпис)	І.С. Чалий

